

Aleg. 148 Sprawozdanie

komisyi gminnej w przedmiocie wcielenia gminy Skole
wieś do miasteczka Skole w myśl §. 96. ustawy z 3. lipca
1896 nr. 51. Dz. ust. kraj.

Wysoki Sejmie!

Sprawa połączenia dwóch, dotąd odrębnie obok siebie istniejących gmin — miasteczka i wsi Skole, w powiecie Stryjskim, w jednolitą gminę, wchodzi teraz na podstawie sprawozdania Wydziału krajowego z 3 b. m. l. 13510. na porządek dzienny obrad Wysokiego Sejmu po raz trzeci.

Wydział krajowy wykazał konieczność połączenia obu tych gmin w sprawozdaniu, przedłożonem Wysokiemu Sejmowi w r. 1897. Na podstawie tego sprawozdania jakoteż po rozpatrzeniu rozlicznych protestów ze strony mieszkańców wsi Skole przeciwko połączeniu, doszła sejmowa Komisya gminna do przekonania, że w obu wymienionych gminach pod względem wykonywania policyi miejscowej panują anormalne stosunki, że rozwój ich — zwłaszcza jako stacyi klimatycznej, bez połączenia, jest wprost niemożliwym, że zarzuty, przeciwko połączeniu ich podnoszone, są bezzasadne — że przeto musi być dokonaniem wcielenie wsi Skole do miasteczka w drodze ustawy krajowej w myśl postanowień §. 96. ustawy z 3-go lipca 1896. Nr. 51. Dz. u. kr.

Na posiedzeniu z 19. lutego 1898 uchwalił Wysoki Sejm przedłożony wówczas projekt ustawy w drugim czytaniu. Lecz wobec żywej opozycji, jaka z niektórych kół sejmowych objawiała się przeciwko wnioskowi Wydziału krajowego, przyjętem przez Komisję gminną, a zmierzającym do połączenia obu gmin — aby złożyć dowód, iż Wysoka Izba jest skłonna, ile możności, uwzględnić także opinie opozycyjnej mniejszości, i że rzecz na tem nie straci, jeżeli się decyzya na rok odwlecze, do trzeciego czytania Wysoki Sejm wtedy nie przystąpił.

W następnym roku sprawa została wznowioną w Sejmie wskutek petycyj interesowanych gmin. Komisya gminna, której te petycje do sprawozdania przekazane zostały, miała też znacznie obfitszy materiał informacyjny do rozporządzenia, ponieważ w ciągu r. 1898 Wydział krajowy dokonał przez delegowane na miejsce komisye szkonna gospodarki gminnej w miasteczku i we wsi Skolem. I po ponownem jaknajtroskliwszem zbadaniu nagromadzonych w Wydziale krajowym materiałów, objaśniających stosunki obu gmin, wyraziła sejmowa Komisya gminna po raz wtóry przekonanie, że połączenie miasteczka i wsi Skole ze względów publicznych jest niezbędnem.

Ażebym jednak uniknąć nawet najlżejszych pozorów forsowania sprawy, nie przedłożyła Komisya Wysokiemu Sejmowi projektu ustawy, ale tylko wniosek do uchwały, orzekającej wprawdzie zasadniczo wolę Wysokiego Sejmu, ażeby połączenie zostało dokonaniem, lecz otwierającej jeszcze Wydziałowi krajowemu możność dalszych dochodzeń i badań.

Że Wydział krajowy nie zaniedbał tego uczynić, dowodem tego jest treść obecnie przedłożonego sprawozdania.

Mianowicie, gdy uchwałą z 23. marca 1899 polecił Wysocki Sejm Wydziałowi krajowemu, by na najbliższej sesji przedłożył projekt ustawy o wcieleniu wsi Skolego do miasteczka Skolego — z zachowaniem odrębności majątku i dobra obu gmin, wypadł wniosek Wydziału krajowego nieco odmiennie — a to z powodów, szczegółowo w sprawozdaniu uzasadnionych.

Wydział krajowy wykazuje, że zachowaniu odrębności majątkowej obu gmin, po ich organicznem złączeniu stanęłyby na przeszkodzie poważne trudności ustawowe i administracyjne, że byłaby ona przyczyną zamieszania w racjonalnej gospodarce gminnej, i nowem źródłem sporów. Z tych przyczyn projekt Wydziału krajowego wyklucza odrębną administrację majątku obu gmin po połączeniu.

Komisya gminna przychyliła się do wywodów Wydziału krajowego — a to tem chętniej, gdy poszczególne postanowienia ustawy zastrzegają dla członków dotychczasowej wsi Skole nienaruszone użytkowania z jej lasu, kapitałów i pastwiska, zaś na miasteczko wkłada obowiązek umorzenia swoich długów dochodami z rzeźni, która dotychczas jest jego wyłączną własnością.

Postanowienia te obalają zarzut przeciwników połączenia obu gmin, jakoby połączenie miało być obliczonem na jakieś szczególne korzyści materyalne dla miasteczka z krzywdą dla wsi.

Komisya proponuje jednakowoż pewne zmiany stylistyczne w artykule II. — a mianowicie:

Według projektu Wydziału krajowego miałby ten ustęp zawierać w alinei *a*) postanowienie, iż, „Członkom gminy wsi Skole służyć ma prawo pobierania drzewa budulcowego z lasów dotychczasowej wsi Skole na naprawę ich własnych budynków, tudzież drzewa opałowego, wyłącznie na opał ich własnych budynków, po cenie 50% niższej od każdoczesnej ceny, ustanowionej taryfą lasową“. Otóż takie jednostronne zastrzeżenie co do użytku z lasu, należącego do dotychczasowej wsi Skole, mogłoby być wytłómaczonem w ten sposób, jakoby co do lasu, stanowiącego własność miasteczka, po połączeniu administracyjnem obu gmin, prawo użytkowania miało przysługiwać zarówno mieszkańcom miasteczka, jakoteż i wsi. Byłoby to oczywiście pokrzywdzeniem mieszkańców miasteczka, którzy musieliby w takim razie cierpieć w swoim lesie wspólność użytkowania z wsią, gdy dla nich przystęp do lasu, stanowiącego własność wsi byłby zamknięty. I dlatego byłoby może wskazaniem dla obu gmin jednakowoż zastrzedz odrębność użytkowania z ich lasów — w taki sam sposób, jak to proponuje Wydział krajowy w alinei *d*) art. II. co do pastwisk.

Zdaniem komisji nie będzie także zbyt cennym przypomnienie w tej ustawie w myśl analogicznych postanowień §. 69 ustawy gminnej z 3. lipca 1896 nr. 51 Dz. u. kr., ażeby po połączeniu obu gmin, Rada gminna unormowała sposób użytkowania z lasów zarówno miasteczka jak i wsi z uwzględnieniem dotychczasowego niezaprzeczonego zwyczaju, lecz według zasad gospodarstwa lasowego, aby te lasy przez nadmierny wyrąb na potrzeby mieszkańców nie zostały zmarnowane. Sprawozdania z zarządzanej przez Wydział krajowy w r. 1898 lustracji lasu gminy wsi Skole stwierdziły bowiem rażące nadużycia w korzystaniu z lasu przez poszczególnych członków gminy, gdy sposób tego użytkowania nie jest ograniczony do maximum rocznej rębności.

W ustępie *b.*, artykułu II-go proponuje Komisya opuszczenie przytoczonej tam cyfry długu miasteczka Skole, który ma być z jej własnych dochodów umorzony. Komisya wnosi, ażeby w ogólności wszystkie możliwe długi miasteczka, jakie za-

stanie połączenie jego z wsią, bez oznaczenia ich cyfry, musiały być umorzone dochodem z rzeźni, stanowiącej dotychczas wyłączną własność miasteczka.

Wniesioną także została do Sejmu petycja mieszkańców wsi Skole, przeciwko wcieleniu jej do miasteczka l. s. 702/1900. Wychodzi ona z mylnego założenia, jakoby projektowane połączenie miasteczka i wsi miało być poniekąd karą za nieporządkii w administracji wsi Skolego, na które natrafili tam delegaci Wydziału krajowego, wysyłani na lustracye. Autor petycji usiłuje przeprowadzić dowód, iż nie było tam tak źle, jak przedstawili owi lustratorowie, skoro c. k. Sąd karny nie zdołał udowodnić dawnym kierownikom administracji gminnej zbrodni oszustwa i sprzeniewierzenia. Komisya gminna konstatuje, iż nie osobista nierzetelność lub zaniedbania obowiązków ze strony tego lub owego urzędnika gminy dały powód do wniosku o połączenie obu gmin. Na nierzetelność w urzędowaniu jest jedyny środek — ścisła kontrola. Wniosek zaś o połączenie obu gmin opiera się na postanowieniu §. 96. ustawy gminnej dla miasteczek z 3. lipca 1896 roku nr. 51 Dz. u. kr. które orzeka, iż „wcielenie jednej gminy do sąsiedniej nastąpić może w drodze ustawy krajowej nawet wbrew woli gminy, jeżeli należyte wykonanie politycy miejscowej tego wymaga“. Opinie c. k. władzy politycznej, trzykrotne na miejscu przeprowadzane dochodzenia Wydziału krajowego i petycye mieszkańców, którzy nie chcą chwalić smutnych stosunków dotychczasowych — stwierdzają, iż topograficzne położenie obu gmin tak zbliżone, iż istnieją tam np. realności, gdzie jedna część budynków stoi na terytorium wsi, druga zaś na terytorium miasteczka, nie pozwala na należyte wykonywanie politycy miejscowej, jak długo ta osada jest podzieloną na dwie gminy administracyjne, że wreszcie bez ich połączenia rozwój Skolego, jako rosnącej pięknej przyszłości stacyi klimatycznej, jako naturalnego centrum handlu i przemysłu rozległej okolicy od Synowódzka po szczyt Beskidu, gdzie prawdopodobnie będzie niedługo kreowane osobne Starostwo — jest wprost niemożliwym. Te więc względy publiczne, a nie żadne inne skłaniają Komisję gminną, iż już trzeci raz, zgodnie z Wydziałem krajowym staje przed Wysokim Sejmem z wnioskiem, zmierzającym do połączenia wsi i miasteczka Skolego w jednolitą jednostkę administracyjną liczebnie, ekonomicznie i intelektualnie silniejszą, zdolną do pięknego rozwoju w przyszłości.

I dlatego nie może także komisya gminna zalecać Wysokiej Izbie do uwzględnienia przeciwnej połączeniu obu gmin petycji mieszkańców wsi Skole.

W myśl powyższych uwag Komisya gminna wnosi,;

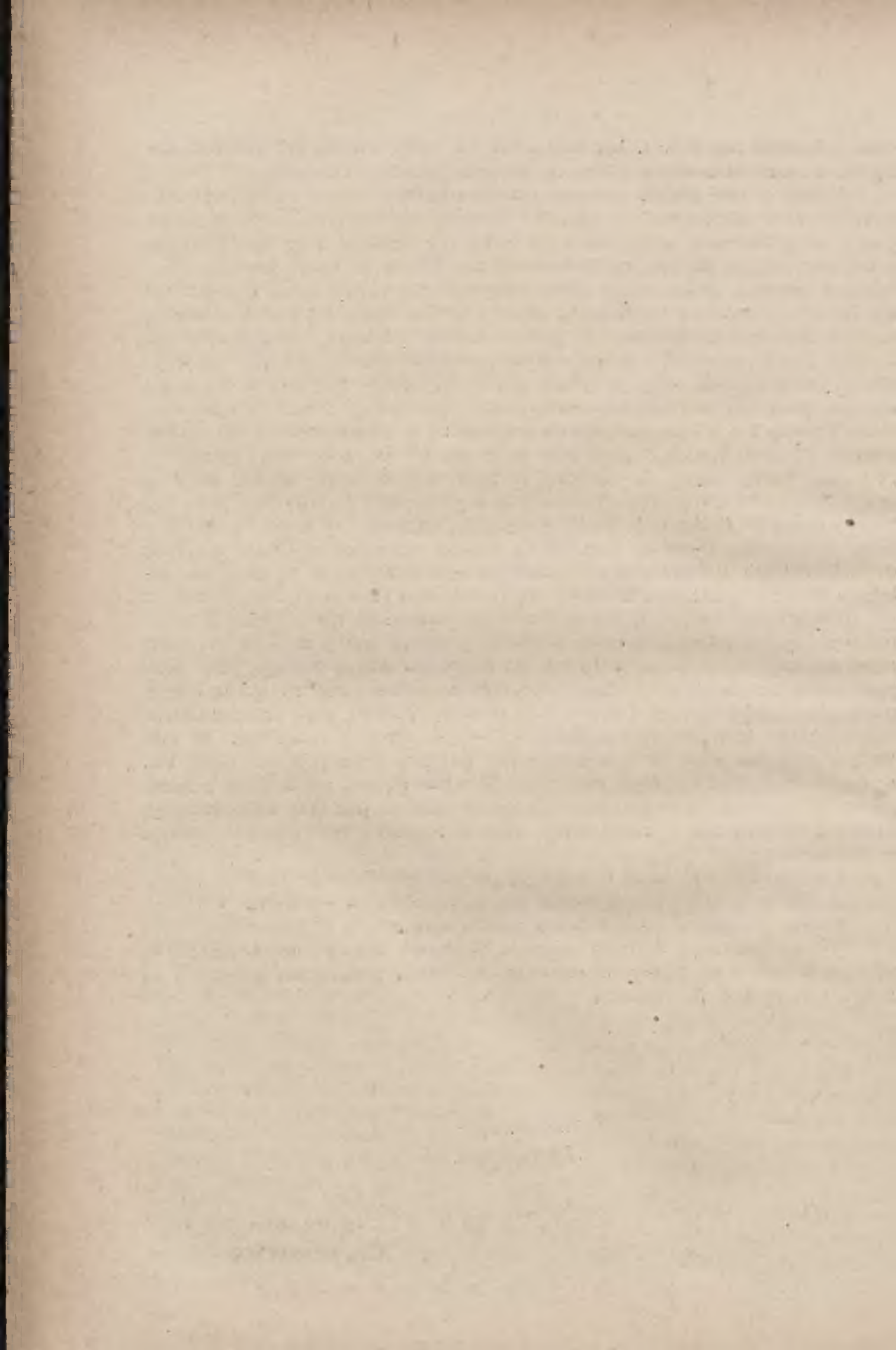
Wysoki Sejm raczy uchwalić załączony ./. projekt ustawy i uznać zarazem tą uchwałą za załatwioną petycję mieszkańców wsi Skole, przeciwnych połączeniu jej z miasteczkiem l. s. 702/1900.

Przewodniczący :

Jaworski.

Sprawozdawca :

Merunowicz

U s t a w a

z dnia . . . . . o wcieleniu wsi Skole do miasteczka Skole, powiatu stryjskiego stosownie do postanowień §. 96. ustawy z dnia 3. lipca 1896 nr. 51. Dz. u. kraj.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam :

Art. I.

Gmina Skole wieś, powiatu Stryjskiego, zostaje w myśl postanowień §. 96. ustawy z dnia 3. lipca 1896 nr. 51. Dz. u. kraj. wcieloną do gminy Skole miasteczko tegoż powiatu.

Art. II.

Tak ruchomy i nieruchomy majątek, jak i dobro obu gmin łączy się w jedną całość, i uzyskane z nich dochody służyć mają na pokrycie wydatków gminnych, jak niemniej zobowiązań, pozostałych po obu gminach.

Od powyższej zasady ustanawia się następujące wyjątki :

a) Każda z połączonych gmin zostaje przy swoich prawach użytkowania pastwisk gminnych, tak samo pozostają nienaruszone prawa do użytkowania wspólnych pastwisk.

b) Obie połączone gminy pozostają przy prawach odrębnego użytkowania swoich lasów gminnych. Najdalej do roku po dokonaniem połączeniu uchwali Rada gminna sposób użytkowania, z ograniczeniem ilości wyrębu rocznego do planu gospodarczego, zapewniającego utrzymanie lasów. Uchwała Rady gminnej, ustanawiająca sposób użytkowania lasów gminnych ma być zatwierdzoną przez Wydział krajowy.

c) Kapitał 6000 złr. w. a. będący własnością wsi Skole, ulokowany na książeczkach kasy oszczędności we Lwowie nr. 89036, 89038 i 89044, a znajdujący się w depozycie wydziału powiatowego, jak niemniej zapis długu państwa z dnia 1. lutego 1895, l. 179013 na 1.600 złr. w. a. będący własnością wsi Skole, użyty ma być na założenie kasy pożyczkowej dla członków do-

tychczasowej wsi Skole pod zarządem komitetu składającego się z pięciu członków, wybranego przez reprezentację gminy połączonej, z pomiędzy mieszkańców dotychczasowej wsi Skole, i pod nadzorem reprezentacji gminy połączonej. Użycie kapitałów lub odsetek kasy pożyczkowej na inne cele może nastąpić tylko za zezwoleniem komitetu zarządzającego tą kasą.

d) Na spłatę długów miasteczka Skole, istniejących z dniem połączenia obu gmin, użyty ma być dochód z rzeźni, będącej dotychczas własnością miasteczka.

Art. III.

Niniejsza ustawa wchodzi w wykonanie z dniem jej ogłoszenia, i w tym czasie mają być obie Rady gminne rozwiązane, tymczasowy zarząd dla połączonej gminy ustanowiony, i wybory do jej nowej Rady rozpisane.

Art. IV.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

L.
K
ucl
stw
cz
cz
sk
ka
lec
na
O
ny
wy
rze
a m
bion
nas
zaś
gdy
nic
czn
już
pon
prze
doty
jesz
mel
stał
że c